

Ajan lyhyt historia

Aika kultaa muistot. Näin on todennäköisesti myös penkkiurheilijan osalta jalkapallon MM-kisojen kanssa. Meneillään olevat Etelä-Afrikan kisat eivät nimittäin vaikuta television ääressä kovinkaan hohdokkailta, jos niitä vertaa menneisiin vuosikymmeniin.

Argentiinalainen kansallishuuma oli huikea vuonna 1978, kun Hollanti kaatui MM-finaalissa. Pikkupojalle jäivät mieleen argentiinalaisten teatraaliset kaatumiset pienimmästäkin kosketuksesta. Olin puhtaasti Hollannin puolella.

Vuoden 1982 kisoissa Paolo Rossin tähti tuikki ihmeellisellä tavalla kolmen ottelun ajan. Rossi upotti ennakkosuosikki Brasilian hattutempulla, iski kaksi maalia välierässä Puolan verkkoon ja teki vielä finaalin avausosuman. Tuolloin Italian mestaruudessa ja Marco Tardellin tuuletuksessa oli erityistä hohtoa. Vuoden 1986 kisoissa suuri suosikkini Tanska romahti Espanjaa vastaan. Meksikon kisat olivat Diego Maradonan totaalista näytöstä, ja varsinkin Englannin kaatuminen MM-historian kahdella kenties kuuluisimmalla maalilla oli jotain ikimuistoista.

Vuoden 1990 kisojen väriläiskä oli Kamerun, joka olisi voinut edetä kontrolloidummalla pelitavalla vaikka kuinka pitkälle tahansa. Noiden kisojen mielenkiintoisin pelaaja oli tuolloin lähes nelikymppinen Roger Milla, joka oli valittu Afrikan parhaaksi jalkapalloilijaksi jo 1976. Millan tekemät neljä maalia jäivät todellakin mieleen, päinvastoin kuin umpitylsä MM-finaali, jossa Länsi-Saksa löi Argentiinan.

Vielä vuoden 1994 kisat jäivät hyvin muistiin varsinkin Ruotsin huikeasta menestyksestä. MM-pronssin myötä hyökkääjä Tomas Brolinista ja maalivahti Thomas Ravellista tuli länsinaapurin kansallissankareita. Edellä mainitut faktat pystyn luettelemaan ulkomuistista, mutta sen jälkeen onkin vaikeampaa. Vuosien 1998, 2002 ja 2006 MM-kisoista mieleen ei ole oikeastaan jäänyt muuta kuin mestareiden nimet. Tunne on varmaan sama monella oman ikäluokkani edustajalla. Benny Kultajalan, Harjumäen Sisun ja Super-Macिन lukijoille edellä kertomani muistot ovat tuttuja.

Kaikkien aikojen jalkapalloturnaus oli kuitenkin vuonna 1988, kun Hollanti voitti Euroopan mestaruuden erittäin viihdyttävällä pelitavalla. Marco van Basten ja Ruud Gullit olivat suurimmat tähdet vertaistensa joukossa. Oli suorastaan tyrmävää kuulla keskiviikkona radiosta, että Hollannin tähän asti ainoasta arvokisavoitosta on kulunut 22 vuotta!

Ensimmäinen ajatus oli, että onko van Bastenin EM-finaalissa ampumasta ”kaikkien aikojen maalista” jo niin kauan aikaa. Siihen aikaan, kun näin maalin sen syntyhetkellä televisiosta, tuntui 22 vuotta vähintäänkin eliniältä. Nyt se tuntuu eiliseltä.

Julkaistu Pohjolan Sanomissa 10.7.2010